

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

رزم آزادی

۰۱ می ۲۰۲۰

گرامی باد اول می، روز همبستگی کارگران جهان!

اول می، روز شکوهمند همبستگی کارگران در مبارزه علیه امپریالیسم و ستم های گوناگون آن در سراسر جهان است؛ طبقه کارگر به مثابه پیشاهنگ تمامی زحمتکشان نماد ایثار و فداکاری در رهایی انسان از یوغ بردگی و استثمار سرمایه است.

اول می، امسال در حالی فرا می رسد که علاوه بر مصائب و ستم های فراوانی که طی سالیان متمادی از سوی کشورهای امپریالیستی در رأس امپریالیسم جنایتکار امریکا علیه خلق های تحت ستم و عقب نگهداشته شده صورت گرفته است؛ شیوع ویروس کرونا مصیبت دیگریست که روند عادی زندگی نزدیک به هشت میلیارد جمعیت جهان را اخلاص کرده و طی مدت چهار ماه بیش از سه میلیون انسان را مصاب ساخته و تاکنون جان حدود ۲۳۰ هزار نفر را گرفته است و چنانچه معلوم است این تراژیدی همچنان ادامه دارد.

افغانستان که طی سالیان اخیر از مصائب فراوانی رنج برده و حوادث تلخ چهار دهه جنگ ارتجاعی تن مجروح او را نا توان ساخته است، شیوع ویروس کرونا با اخراج اجباری صدها هزار کارگر افغان از خاک ایران توسط رژیم آخوندی و فاشیستی این کشور که تعدادی مصاب به این ویروس بودند، سر آغاز بدبختی و تیره روزی دیگریست که قربانیان اصلی آن میلیون ها خانواده کارگری و زحمتکش کشور می باشند که لقمه نانی برای خوردن ندارند چه رسد به ادویه و میوه مورد نیاز شان.

موضوع اساسی اینست در کشوری که بیش از ۶۰ درصد مردمش در زیر خط فقر به سر می برند؛ حدود ۴ میلیون معتاد در انتظار مرگ حتمی بوده؛ بیش از سه ونیم میلیون نیروی کار جوانش از بیکاری رنج می کشند؛ حدود چهارونیم میلیون تن از افراد آن در کشور های پاکستان و ایران تحقیر و توهین پولیس این کشور ها را متحمل می شوند و چیزی در همین حدود هم بیجا شده داخلی دارد؛ سرنوشت کارگران و زحمتکشان آن که با هزارو یک مشکل دست به گریبان بوده و تعدادی هم که از ناگزیری و فقر به صفوف نیروهای دولت پوشالی، طالب و داعش جذب شده اند؛ در نبود یک حزب نیرومند انقلابی در کشور، چه فرجامی خواهد داشت؟

رویداد اخیر شیوع ویروس کرونا در جهان ثابت ساخت، کشور های امپریالیستی که برای بقای خود همیشه در صدد ایجاد بحران در جهان می باشند، زمانی که بحران دامنگیر خودشان می شود با همه امکانات دست داشته در مهار آن خیلی ناتوان بوده اند. به ویژه کشورهای نظیر امریکا که ارائه خدمات صحی آن پول محوری و طبقاتی بوده و

بودجه های کلان شان عمدتاً در جهت تحقق اهداف نظامی و توسعه طلبی به مصرف می رسند، در همچو حالات
حتا به کمبود تجهیزات ابتدائی طبی نیز مواجه می شوند.

تضاد طبقاتی میان کار و سرمایه، تضاد میان امپریالیزم و خلق های جهان و تضاد میان قدرت های بزرگ
امپریالیستی به خاطر تقسیم و حاکمیت بر جهان؛ یگانه گزینه ای را که برای نجات بشریت از بحران، فقر و
تنگدستی برای کارگران و زحمتکشان گذاشته است؛ تأمین وحدت کارگران و زحمتکشان، پیکار و تلاش برای
برچیدن نظام سرمایه و اسقرار سوسیالیزم در جهان است و بس.

مرگ بر امپریالیزم

در راه سوسیالیزم، به پیش!